

عنوان مقاله:

مطالعه موردی شیوه های تدریس نگارش در مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی جامعه المصطفی(ص) العالمیه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات آموزش زبان فارسی، دوره 7، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

علی فاطمی منش - مدرس مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی جامعه المصطفی(ص) العالمیه، قم، ایران

خلاصه مقاله:

آموزش «نوشتن» از جمله مهارت های مهمی است که می توان از آن به عنوان اولین تلاش های انسان برای آموزش «زبان» نام برد. مهارت «نوشتن»، در بین مهارت های زبانی، یکی از دغدغه های جدی در امر آموزش بوده و نیازمند توجه به نیازهای مخاطبان در طول تحصیل و بایسته های نوشتن است. یکی از مراکز مهم آموزش زبان فارسی، جامعه المصطفی(ص) العالمیه است که زبان آموزان غیر ایرانی برای کسب معارف اسلامی وارد مرکز می شوند و پس از گذراندن زبان فارسی در رشته های تخصصی مشغول به تحصیل می شوند. از آنجاکه بیشتر زبان آموزان، در زمان حضور در جامعه المصطفی فرایند آموزشی را باید به زبان فارسی ادامه دهند، نگارنده در این تحقیق در نظر دارد با مطالعه موردی شیوه های تدریس نگارش در مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی، نقاط قوت و ضعف شیوه آموزشی نگارش را در آن مرکز بررسی کند. برای این منظور ۳۰ کلاس آموزش نگارش به غیرفارسی زبانان به صورت حضوری و از طریق مصاحبه با اساتید بررسی گردید. شیوه تحلیل کلاس ها بر اساس رویکرد کانینگورث (۱۹۹۵) است که رویکردی توصیفی بوده و تلاش می کند با طرح چند سوال و پاسخ به آن، جایگاه و روش یک کتاب را از نظر آموزشی مشخص نماید. پس از بررسی داده ها با نرم افزار spss نتایج تحلیل نشان داد که استادان عموماً به شیوه سنتی و محصول محور در کلاس نگارش تدریس می کنند، به نیازهای زبان آموزان توجه جدی نمی شود و محتوایی به صورت مکتوب یا استادساخته در کلاس عرضه نمی شود. تاکید استادان زبان، بیشتر تصحیح نوشتار و نه آموزش نوشتار است؛ به همین دلیل دستور و دانش زبانی در اولویت آموزش قرار دارد.

کلمات کلیدی:

مهارت نوشتن، مطالعه موردی، روش آموزش، رویکرد کانینگورث، مرکز آموزش زبان فارسی مدرسه المهدی(عج)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919644>

